

Dydaktyka historii jako dyscyplina akademicka wobec wyzwań współczesności Kraków 28–29 września 2006

Katedra Edukacji Historycznej podjęła się zadania zorganizowania ogólnopolskiej konferencji dydaktyków historii. Wychodząc naprzeciw potrzebom środowiska dydaktycznego zdecydowano, że jej tematem będą problemy dydaktyki akademickiej i jej miejsca w kształceniu studentów oraz konotacji z edukacją szkolną. Obrady miały miejsce w dniach 28–29 września 2006 roku. Udział zadeklarowali przedstawiciele 13 uczelni z całej Polski. Pierwszy dzień konferencji poświęcony został dydaktyce akademickiej, a dzień drugi dydaktyce szkolnej. Referenci podejmowali w swoich wystąpieniach rozmaite zagadnienia dotyczące funkcjonowania, miejsca i roli współczesnej dydaktyki historii. Zajęto się porównaniem pozycji i funkcji tej dyscypliny w kształceniu nauczycieli w krajach europejskich, jej miejscem między akademicką teorią, szkolną praktyką a polityką. Analizowano wkład i rozwój dydaktyki w przemiany edukacyjne na przełomie XX i XXI wieku, a także próbowano zdefiniować wyzwania, przed którymi staje dydaktyka w związku z rewolucją informacyjną.

Przedstawiciele ośrodków akademickich chętnie dzielili się własnymi doświadczeniami, pokazując, w jakich kierunkach idą badania poszczególnych katedr czy zakładów, przygotowujący są studenci do wykonywania zawodu nauczyciela, analizowano też programy studiów historycznych w różnych uczelniach. Wystąpienia dotyczyły także celów i treści kształcenia historycznego z punktu widzenia studentów oraz podejmowały wymianę doświadczeń w kwestii sprawdzania wiedzy i umiejętności z dydaktyki historii oraz tworzenia modelu ćwiczeń uniwersyteckich dla różnych epok historycznych. Dość ważne miejsce w czasie obrad zajęła kwestia wizerunku współczesnego nauczyciela historii i model jego kształcenia zarówno teoretycznego jak i praktycznego. Dużym zainteresowaniem referentów cieszyła się problematyka praktyk studenckich oraz pedagogicznego przygotowania studentów do wykonywa-

nia przyszłego zawodu. Nie zabrakło wystąpień dotyczących oceniania jako problemu edukacyjnego oraz kształcenia egzaminatorów z historii, którzy muszą doskonalić tę umiejętność dla celów egzaminu dojrzałości.

Konferencja stała się okazją do wymiany myśli i doświadczeń dotyczących nie tylko zaprezentowanych wyżej zagadnień. Dała możliwość porównania pracy dydaktycznej ośrodków kształcących nauczycieli historii, wymiany doświadczeń, stosowanych metod oraz dyskusji nad nurtującymi środowisko problemami. Uzmysłowiła uczestnikom potrzebę stworzenia wspólnego forum, dającego szansę integracji środowiska dydaktycznego i jego pełniejszej współpracy. Nie wyczerpano wszystkich tematów i problemów, przed którymi stoi współczesna dydaktyka historii. Dlatego uczestnicy konferencji wspólnie zdecydowali o konieczności cyklicznych spotkań środowiskowych.

Lucyna Kudła